

O strašidelné krajině okolo hradu Cíkrštejna

Strašidelná krajina

Evelína, svobodná a bílá paní na Cíkrštejně, pořádá pro okolní spřátelená strašidla a jiné netvory či bytosti veliký hodokvas u příležitosti 400 let od svého nahradbyvzetí: „Přátelé z lesů, tůní, močálů a skal, můj hrad čeká!“

Kdo odpoví na pozvánku, bude vítán na hradě. Čertovský guláš už se chystá, paní Evelína vyhlíží hosty a kočár Hradní Hromadné Dopravy objíždí kraj. Stačí nasednout a nechat se odvézt vstříc vkusné strašidlácké zábavě.

TATO NOC BUDE DLOUHÁ!

Oslava na hradě

Na hradu už se baví první příchozí. Pozorný pozorovatel si jistě všimne, že strašidelná smetánka hoduje v sálu hradního paláce, zatímco strašidlácký plebs se baví na nádvoří. Studna nad peklem se pomalu plní strašidelným gulášem a v bývalých stájích porcuje pacholek těla lapených lidí do polévky. Mrtvý voják se dělí o svůj lahodný mok s naražencem na kůl. Na všechn ten počínající rej dohlíží hradní paní a kontroluje, zda vše probíhá dle plánu a všichni se baví.

Čertův mlejn

Službu zde konající pekelníci si právě oddychli po provedené pekelné kontrole a ponořili se opět do své oblíbené činnosti - karbanu - v domnění, že zase na pár set let mají klid. Zvláště když se v sousedství koná velký hodokvas.

Rybník Vočko

Starý hastrman Vočko byl pozvánkou opravdu potěšený. Kolik vody už proteklo, co byl ve společnosti naposledy? Proto si pečlivě opravuje své sváteční střevíce, poklidil a uzamkl svou vodnickou domácnost a nemůže se dočkat příjezdu kočáru Hradní Hromadné Dopravy.

I když, poklidil... Nezapomněl přeci jen na jeden hrneček?

Bludičky průvodkyněmi

Chcete poznat místní magické kraje?
Bojíte se tmy?
Žádáte spolehlivé průvodkyně s vlastním světlem?

Již nehledejte dále!

NAŠE BLUDIČKY SE VÁS S RADOSTÍ UJMOU!

Staletí praxe!
Ani jeden klient si po zájezdu nestěžoval!

Bába z bažin

Tato prastará bába se moc nezajímá o své okolí, pouze o své milované žáby. Je ale dosti pravděpodobné, že si tentokrát velkolepý hodokvas odehrávající se na sousedním hradě nenechá ujít.

Baba Jaga

Od chaloupky čarodějky Lízy se právě vypravuje várka opojných nápojů, kterým nelze odolat. Další lahve čekají na naplnění, jenže i Líza někdy propadne kouzlu sportu, a tak po očku při práci sleduje, jak se u sousedů mastí. Ještě že učinila příslušná opatření, aby ji hlava rytíře nenavštívila oknem...

Tak se může v klidu věnovat přípravě večerní róby - protože i čarodějka chce na oslavách vypadat dobře. To pomocnice přemýšlí o tom, jestli má chytit a políbit žabu. Kdo ví jestli to pomůže, třeba by se ale proměnila v žabu také...

Zasloužený odpočinek

Ano, tak vypadá strašidýlko mimo službu. Odhodilo své prostěradlo a užívá si půlnoční piknik pod starobylým stromem.

Za ním probíhá velkolepý fotbalový zápas naší extraligy mezi odvěkými nepřáteli: černými a bílými kostlivci. Bezhlavý rytíř jako obvykle poskytl svou „mičudu“ na hraní a na celý zápas a fair-play dohlíží nestranný rozhodčí: šedý kostlivec.

Trojhlavý pes Kerberos

Kerberos je v antické mytologii jméno trojhlavého psa, který střeží vchod do podsvětí před vstupem živých. Někteří tvrdí, že jeho úlohou je naopak bránit zesnulým, aby z podsvětí unikli... Byl znám jako ohromný ohař, jehož hlavy chrlily oheň. Na zádech měl místo srsti syčící hady a dračí hlavu místo ocasu. Jeho sestry prý byly Chiméra a Hydra. Taková povedená rodinka.

Tolik historická fakta... My o našem trojhlavci pouze víme, že je to tůnta...

Na jeho antickou boudičku už trochu sedá prach, no dalo by se i říct, že střecha zarůstá mechem a bodlácím. A ta obludka, co v ní bydlí, rozhodně není ohař. Vypadá spíš jako mopsík a na zádech má leda tak dečku, aby mu nebyla zima. Těší se jedině na to, že až pojede kolem kočár, někdo mu hodí sušenku. Pak vesele vrtí ocáskem. Jeho tlamičky rozhodně nic nechrlí. Jedna hlava totiž spí, druhá se nudí a třetí se učí štěkat... Ony to štěkání totiž pro samé vylehávání v boudě zapomněly...

Polednice

U lavice dítě stálo,
z plna hrdla křičelo.
„Bodejž jsi jen trochu málo,
ty cikáně, mlčelo!

Poledne v tom okamžení,
táta přijde z roboty:
a mně hasne u vaření
pro tebe, ty zlobo, ty!

Mlč, hle husar a kočárek -
hrej si - tu máš kohouta!“ -
Než kohout, vůz i husárek
bouch, bác! letí do kouta.

A zas do hrozného křiku -
„I bodejž tě sršeň sám! -
že na tebe, nezvedníku,
polednici zavolám!

Pojď si proň, ty polednice,
pojď, vem si ho, zlostníka!“
A hle, tu kdos u světnice
dvěře zlehka odmyká.

Malá, hnědá, tváři divé
pod plachetkou osoba;
o berličce, hnáty křivé,
hlas - vichřice podoba!

„Dej sem dítě!“ - „Kriste Pane,
odpusť hříchy hříšnici!“
Div že smrt jí neovane,
ejhle tuť - polednici!

Ke stolu se plíží tiše
polednice jako stín:
matka hrůzou sotva dýše,
dítě chopíc na svůj klín.

A vinouc je, zpět pohlíží -
běda, běda dítěti!
Polednice blíž se plíží,
blíž - a již je v zápětí.

Již vztahuje po něm ruku -
matka tisknouc ramena:
„Pro Kristovu drahou muku!“
klesá smyslů zbavena.

Tu slyš: jedna - druhá - třetí -
poledne zvon udeří;
klika cvakla, dvěře letí -
táta vchází do dveří.

Ve mdlobách tu matka leží,
k ňadrám dítě přimknuté;
matku vzkřísil ještě stěží,
avšak dítě - zalknuté.

Dračí rodinka

Co to síru v rokli pouští,
co to hrůzu nahání?
Je to drak, strašný drak.
Nebo je to drak dobrák?

V temnu jejich jeskyně,
Trofejí je svatyně,
A v druhé dračí mamka
Dává pozor na potomka.

Je to dračí rodinka,
Roztomilá skupinka.
Hlídají hrad upíří,
Mají víno ve spíži.

Vezmou si je s sebou,
Vždyť kočárem pojedou.
Na ten velký hodokvas,
Snad dojedou včas!

Pohřebiště

Ve dne tu je pusto, jediní koho tu můžete zastihnout jsou pavouci. Bílí pavouci tu hlídají svá vejce a očekávají potomky. Stříbrní pavouci z toho moc nadšení nejsou, a tak tu občas dochází k potyčkám. Ale s blížící se nocí to tu ožívá: duchové dávno zetlelých tu obcházejí kolem, a kostlivci? Ti to teprve rozjedou! Kdo nesportuje, ten alespoň fandí. Party začíná!

Drákula

Paní Evelína svolává své přívržence. Upíří šlechtici se ze širého okolí slétli do věže samotného hraběte Drákuly, aby jej probudili z dlouhého spánku. Sestoupili hluboko do podzemní krypty, otevřeli rakev a krvavým rituálem probudili svého pána. Ten po mnoha letech spánku ze všeho nejvíce lační po lidské krvi. Až poté budou schopni navštívit paní Evelínu na jejím hradě.

Průvod oběšenců

I oběšenci chtějí na hodokvas. Jediný, kdo je může uvolnit, je paní Smrtka. Alespoň už víme, na co má kosu.

Pod popravištěm je také rušno, duše dříve oběšených nasedají do vlaku duchů, za chvíli je odjezd!

Vlkodlaci

Vlkodlačí smečka už se chystala na hostinu paní Evelíny, ale stala se jim nemilá věc: prastarý pavouk stáhl do svého podzemního brlohu jejich druha. Hodokvas musí počkat, nejdřív záchranná akce!

Jen stařešina smečky, známý samotář, si raději v tichosti táhne svou soukromou večeri...

Bahňák

Bahňák si žil v poklidu ve své chýši uprostřed bažin. Ale jednoho krásného století mu nad hlavou vystavěli dráhu jak pro ohnivého oře. Každou chvíli mu teď nad milovanou bažinou zarachotí kočár, kór teď, co se všichni sjíždějí na hrad. Nelibě nese bahňák ztrátu svého klidu, to bude někoho mrzet!

Spodní nádvoří

Duch Emil vyhlíží příjezd nových hostů. Však kočár Hradní Hromadné Dopravy už jich pěknou řádku přivezl! Ti se teď poklidně baví a postupně procházejí branou na horní nádvoří, kde začíná zábava.

Zatímco na povrchu tedy vládne očekávání a poklidné veselí, pod zemí je tomu přesně naopak! Černokněžník Horácus Magikus neví kam dřív skočit. Slíbil Evelíně ty nejpodivuhodnější světelné, zvukové a jiné efekty na oslavu. Takové, které celých 400 let nebyly k vidění a ještě dalších 400 let se o nich bude povídat. Jenže klasicky nestíhá: destilace zeleného žabího slizu probíhá příliš pomalu a výpočty podle slavných historických mistrů ukazují, že ho bude potřeba alespoň tři deci.

Zvládne to? Nebo bude muset použít svůj tajný průchod pro radu od mistrů povolanějších? Ale aby se o tom nedozvěděla Evelína! Čert vem duši, tu už Horácus dávno prodal, ale ta ostuda mezi všemi shromážděnými strašidly, jestli se prozradí, že to sám nezvládl!

Peklo

V pekle vládne pohoda! Úlovků („příchozích“, jak je nazývají v pekelné hantýrce) je stále dost, a navíc ty jejich legrační obličejky, když jejich hříchy nabyté jmění, drahé šaty a šperky nebo společenské postavení jim jsou teď k ničemu, leda čertům k smíchu!

Pravda, je tu teď trochu spěchu kvůli těm oslavám Nahoře, ale co! Guláš už se servíruje, stačí aby si ho číšníci ze studny vytáhli. Tak jen co nebude Lucifer koukat, můžem se proplížit do mlejna mastit karty!

Jo, a co myslíte, zvládne to tentokrát náš VIP host bez naší pomoci? Nebo bude zase kňučet, abychom ho před ostudou zachránili a udělali Nahoře pár světelných efektíků?

Závěr

Tak, všichni se baví, hodokvas je v plném proudu a vám, naši věrní diváci, přejeme to samé:

BAVTE SE! AŽ JE NOC DLOUHÁ! 😊